

5. Collega BLAISSE betwijfelt de juistheid van het door mij op blz. 3532 van het *N. T. v. G.* geuite, „dat de stroomsnelheid onder de manchetsdruk regelmatig afneemt” en verwijt mij geen rekening gehouden te hebben met de verhooging van den weerstand, door de vernauwing der arterie.

Juist door de vernauwing der arterie, veroorzaakt door de compressie van de manchetsdruk, wordt de stroomsnelheid grooter. De door de vernauwing veroorzaakte weerstand, treedt, tenzij de opening zeer klein is, geheel op den achtergrond in het onderhavige geval. Het verschijnsel, dat vernauwing van opening versnelling van vloeistofstroom veroorzaakt, kan men dagelijks gedemonstreerd zien bij het gebruik van straalpijpen op waterleidingslangen enz., terwijl de physica ons het zelfde theoretisch leert.

Bentjoeloek, October 1935.

J. TH. GIESEN.

EEN VOORWENDSEL OM TOT DEN ARTS DOOR TE DRINGEN.

Gaarne wil ik de aandacht vestigen op het feit, dat het Incasso-bureau „Niva” te Amsterdam haar vertegenwoordigers op spreekuur of even er na laat introduceeren als komende namens „de Vereeniging van Artsen”. Een dergelijke introductie komt mij ongepast voor, reden waarom ik dit „signaleer”. Gezien het steeds grooter wordende aantal vertegenwoordigers, venters, enz. welke van het spreekuur misbruik maken om tot ons door te dringen, moet mijn personeel steeds aan dubieuze personen vragen, of zij als patiënt komen. Een afgevaardigde der „Vereeniging van Artsen”, in dezen een werfagent voor het incassobureau „Niva”, wordt apart gemeld en als vermoedelijk collega meteen binnen gelaten (en meteen weer uitgelaten!). Brutaliteit moge een goede reclame zijn voor een incassobureau, deze introductie komt mij echter ongepast voor.

J. N. VAN DER DOES.

EERSTE HULP DOOR LEEKEN.

In het vorige nummer van dit *Tijdschrift* (blz. 5068) werd ik onaangenaam getroffen door een uitval van collega STAVERMAN tegen het onderwijs in eerste hulp aan leeken, wat slechts zou zijn een „modesport, nog wel onder leiding van geneesheeren beoefend”. In het bijzonder dan ook door zijn zonder schijn van bewijs geuite beschuldiging, dat een leek-eerste-helper vaker schade zou toebrengen dan heil aanbrengen. Dat de meerderheid der artsen daar anders over denkt en deze ietwat verouderde en uit den tijd zijnde meening niet deelt, zal ook STAVERMAN wel bekend zijn. Dat bijvoorbeeld hoogleeraren in de chirurgie dit onderwijs propageeren en dat ook de regeering, voorgelicht door haar deskundige adviseurs, dergelijk onderwijs organiseert, kan hem niet onbekend zijn en had toch wel mogen bijdragen tot wat meer reserve in zijn uitspraak.

Zeker kan ik het met STAVERMAN eens zijn, dat er nog veel te verbeteren is op dit gebied. Onderwijs geven alléén is niet voldoende, men zal ook moeten organiseeren het in onderling verband blijven oefenen (o.a. door de gesmade „wedstrijden en puzzles”), en het onder leiding in toepassing brengen van het geleerde. Juist op dat gebied ontbreekt nog wel wat in ons land en vooral in Zeeland is de achterstand groot, wat mogelijk ertoe bijgedragen heeft, STAVERMAN een al te eenzijdigen kijk op de zaak te doen krijgen. Welnu, dan ligt daar een groot terrein braak voor STAVERMAN's bekend organisatietalent: hij steune ons door de eerste helpers in vereenigingen te samen te brengen, die de medici in de gelegenheid zullen stellen leiding te blijven geven aan oefeningen, toezicht te blijven houden op het practisch in toepassing brengen der E.H.B.O.

STAVERMAN beperke zich niet tot critiek, doch werke mee aan verbetering! Hij spore de Zeeuwsche collegae eens aan deze zaak ter hand te nemen!

P. W. L. PENRIS,

Voorz. der Ned. Verg. E.H.B.O.